בס"ד

סוד הזיווג

איך זוכים לחיבור של אמת? · חלק א' · פרשת חיי שרה

שיעורו של הרב ישראל אברג'ל

המאיר לארץ · ליל שלישי, כ"ג בחשוון תשפ"ז

הסודות להצלחה שלך

yoursuccesstoolbox.com

▶ לצפייה בשיעור המלא ביוטיוב

תומלל אוטומטית ועלול להכיל טעויות

תוכן העניינים

פתח דבר: הזיווג – יסוד כל החיים 3
פרשה שלמה – איך מוצאים זיווג 3
"ויקרא את שמם אדם" 4
לא לדחות 5
שורש הזיווג – נשמה אחת שנחלקה 5
נשמה אחת, שני חלקים 6
ארבעים יום קודם יצירת הוולד 7
"מה' יצא הדבר" 8
כשהזיווג מתעכב 8
איש ואשה – יחוד למעלה 9
תיקון – או חורבן – בעולמות 10
"אחד" – מה זה נשואים 11
קשה לזווגם כקריעת ים סוף 12
המטרונה ורבי יוסי 12
לא שני קרשים במסמר 13
שידוד מערכות 13
כל אחד במקומו 14
איך בונים בית – בדרך התורה 15
כשהגיע השלב – מעשה בבני 16
לא למשוך את הזמן 16
"תהיה מאושר" 17
לא לחיות בסרט של מריבות 17
שטויות – ומה שחשוב באמת 18
הבחירה האחת 18
השמירה בימי הנעורים 19
כוחה של אמא 19
ימי הנעורים 20
אף אחד לא עוצר 20
ראש ישר – גמרא ובית יוסף 20
אצל הרב עובדיה – "הנותן בים דרך" 21
שעה של חיים 22
להיצמד לדעת תורה 22
חד־פעמי 23
איש אמת 23
ההשתדלות – אברהם ואליעזר 24
"הוא ישלח מלאכו לפניך" 25
בלי שיקולים ואינטרסים 25
אליעזר לא סמך על הנס 25
כמו הפרנסה 26
זיווג ראשון ושני 26
מה ראתה רחל ברבי עקיבא 27
בת יחידה לאדם העשיר ביותר 28
שלוש עשרה שנה בפינה 28
משה רבנו בוכה 29
"תהיי רחל" 29
ימי ההמתנה 30
שמירת העיניים 30
מידה אחת בשבוע 31
לפעמים זה טכני 31
תפילה 32
קבלת אחריות – ויצחק ורבקה 32
הזיווג השלם הראשון 33
סיכום השיעור 35
משפטים מתוך השיעור 36

בס"ד

סוד הזיווג

פתח דבר: הזיווג – יסוד כל החיים

▶ 0:00

היום ניגע בנושא מאוד מאוד מעניין: סוד הזיווג. וזה טוב לכולם – לרווקים בוודאי, ולאלו שצריכים לחתן ילדים – קל וחומר, ולנשואים עוד יותר. נלמד מאבותינו הקדושים בעצם כל גישה לעולם הזה של זיווג: איך בוחרים, מה מבררים, איך מבררים, מה עושים כדי שהזיווג יעלה יפה. ובאמת יש כאן הרבה מאוד מה לדבר.

פרשה שלמה – איך מוצאים זיווג

אנחנו רואים בתורה הקדושה: טילי טילים של הלכות תלויים בחצי פסוק. שבת – מעל מאה סימנים בשולחן ערוך, ובתורה מילים ספורות. ופה, בפרשה שלנו, אתה רואה עשרות עשרות של פסוקים. ויש בזה בעצם לימוד גדול מאוד: הקדוש ברוך הוא, שכל מילה בתורה הקדושה מדודה, בחר לספר לנו באריכות איך מוצאים זיווג. והטעם ברור.

אין כמעט עניין בחיי האדם שכל העתיד תלוי בו כמו הזיווג. מי שבונה בית – בונה עולם; ממנו יוצאים דורות, דורי דורות. בו תלויה כל השמחה של האדם, או הצער. בו נמדדת כל מסכת חייו של האדם, ובו נקבעת גם כל עבודת ה' של האדם כל ימי חייו. וכמה גדול הדבר עד מאוד, עד שאמרו בגמרא: כל אדם שאין לו אשה – שרוי בלא שמחה, בלא ברכה,

בלא טובה. והמעניין שמרן והטור והפוסקים העתיקו את הלשונות האלו להלכה.

"ויקרא את שמם אדם"

> "זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם"
>
> (בראשית ה, ב)

"שמם" – אדם. אדם זה יחיד. מתי שהם ביחד – "שמם" אדם. הא למדת, שאם לא ביחד – אינו אדם. השם "אדם" ניתן רק לשניהם יחד; מי שעומד לבדו עוד לא הגיע לשלמות הצורה שלו.

תשימו לב: אנוש – אנשים, גבר – גברים, איש – אישים. אבל אדם – אין דבר כזה "אדמים". אין רבים באדם; אדם הוא יחיד. הקדוש ברוך הוא – אדם העליון, יחיד בעולמו. אבל "ויקרא את שמם" – אתה והיא ביחד – אדם. מתי אתם נקראים אדם? לא מיום שהכרתם – משנישאתם בחופה וקידושין כדת משה וישראל. דקה לפני – אתה עוד לא אדם, את עוד לא אדם; אתם מקסימום, אומר הזוהר, "פלג גופא" – חצי אדם.

בזוהר הקדוש אמרו: כל מי שלא נמצא דכר ונוקבא – שאינו נשוי – כל השבח שלו מסתלק ממנו, ואינו בכלל אדם. ומאז ימי בראשית נאמר:

> "לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ"
>
> (בראשית ב, יח)

לא לדחות

לכן צריך להזדרז. ברגע שהגיע אדם לגיל – אצל הגברים בדור שלנו בערך תשע עשרה, ונשים שמונה עשרה – צריך להזדרז. יש איזו רוח שטות היום, שיבוש גדול בעולם: "היא עוד לא גמרה ללמוד". שכחו מה שאמרו: כל החיים כשרים ללמוד, אבל לא כל החיים כשרים להינשא. יש תקופות בחיים שאסור לעבור אותן.

וכמה חשוב שאדם ינהל בית כמו בן תורה – ינהל בית בקדושה ובטהרה, ומינקותו ישריש בבית דרך של תורה, דרך של קדושה.

שורש הזיווג – נשמה אחת שנחלקה

▶ 6:00

ה' ברא את האדם ישר, כנגד העליונים והתחתונים, ומדד אותם וכיוון אותם – "זכר ונקבה בראם" – מקביל לבחינות העליונות. וכשנעשה עניין הנסירה, מבואר בקבלה שכל הנשמות היו תלויות באדם הראשון: איפה הנשמה שלך, איזה חלק יש לה – במצח של אדם הראשון, בלחי, בזרוע, ברגל, בברך, בעקב.

ולמדנו ברבותינו שחילק את הנשמות: אלו שעתידות לבוא בזכרים – שם אצל אדם, והנקבות – אצל חוה. וכשנסר אותם – בעצם נסר לדורות.

> "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת"
> (בראשית ב, כג)

הואיל והקדוש ברוך הוא נסר כל הנשמות יחד – לא רק חוה ננסרה, אלא בעצם כל נשות העולם ננסרו. לכן אשתך היא בעצם שלך. אין שלום? יש בעיה עם העצם שלך. לכן מה עושים בעת שאין שלום בית? קודם כל עושים תשובה.

נשמה אחת, שני חלקים

עוד לפני שהנשמה יורדת לכאן, היא עוברת הליך. בהיכל מסוים למעלה הקדוש ברוך הוא חולק אותה, חלק חלק, ואומר: החלק הזה עתיד לרדת בעוד כך וכך זמן בגוף של זכר, והחלק הזה ירד בגוף של נקבה. ובעצם זה חלק אחד. מתי הוא ייוולד, מתי היא תיוולד – הכול חשבונות שמיים.

אם לא חטאו ולא קלקלו דרכם, שמרו על הקדושה שלהם ועל יראת השמיים שלהם – אז ביום מן הימים ה' מפגיש אותם, ובפעם הראשונה שהוא יראה אותה ושהיא תפגוש אותו – תק, תק, תק, בום. וכאן יש סוד גדול בחיים; יש כאן דברים מאוד עמוקים. נשתדל לדבר פשוט, שגם אדם פשוט יבין, אבל אלו דברי קבלה ממש.

לשון הזוהר הקדוש: כאשר הנשמות יוצאות מההיכלות העליונים – "דכר ונוקבא כחדא נפקין", זכר ונקבה יוצאים ביחד. אחר כך, כשיורדים למטה – "מתפרשן", זה יוצא לצד הזה וזה יוצא לצד הזה, והקדוש ברוך הוא מזווג אותם אחר כך. ולא תלוי הזיווג באחר, אלא בקדוש ברוך הוא לבדו, דהוא ידע זיווגא דילהון. הנושא של זיווגים – רק הקדוש ברוך הוא מחליט מי למי; אי אפשר להתערב בזה. כי רק הוא יודע לתאם את כל הבחינות והחלקים, נרנח"י, כאלו וכאלו.

ארבעים יום קודם יצירת הוולד

ממתי נקבע זיווגו של אדם? אמרו בגמרא: ארבעים יום קודם יצירת הוולד בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני. עוד לא נוצר הגוף, עוד לא נקרם עליו עור ובשר, ובטח לא גידים ועצמות ולא מוח – וכבר בשמיים הכריזו מי תהיה העזר שלו.

ומצאנו גם בפרשה הקודמת: מיד אחרי העקדה פתאום מגיעים ללידת רבקה. אומר רש"י הקדוש: אברהם, בבואו מהר המוריה, היה מהרהר בליבו – אילו היה בני שחוט, כבר היה הולך בלא בנים; היה לי להשיאו אשה. באותה שעה בישרו הקדוש ברוך הוא: אל תצטער, נולדה בת זוגו.

כלומר, הזיווג קודם לחיפוש. עוד לפני שיצאו לבקש אשה ליצחק, כבר הכין לו הקדוש ברוך הוא את רבקה.

"מה' יצא הדבר"

מנין שהזיווג מה'? מן התורה, מן הנביאים ומן הכתובים. מן התורה – "ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר":

> "וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵה' יָצָא הַדָּבָר"
>
> (בראשית כד, נ)

מן הנביאים – אצל שמשון:

> "וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵה' הִיא"
>
> (שופטים יד, ד)

ומן הכתובים:

> "בַּיִת וָהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת וּמֵה' אִשָּׁה מַשְׂכֶּלֶת"
>
> (משלי יט, יד)

כשהזיווג מתעכב

כותב רבנו בשער הגלגולים – ותזכרו, כשאני אומר "רבנו" זה רבנו האר"י – שלפעמים איזה פגם או עוון מגלגול הקודם לא נתקן, וזה בא לידי ביטוי בעיכוב הזיווג. לפעמים הזיווג מתעכב שנה, לפעמים שנתיים, לפעמים עשר, לפעמים עשרים שנה. אבל איך שזה נתקן – תוך ימים אחדים הם

מכירים. בכמה חודשים מדביקים פער של עשרים שנה; פתאום נהיה להם קשר עמוק כזה, אהבת אמת כזו, דברים נפלאים מאוד – כי הם זיווג בשורש, במהות, אלא שהיה פגם.

ולפעמים אתה רואה שזה לא זה – לא כי הם לא זיווג, אלא כי יש עוונות שמבדילים ביניהם. כמו מטבע שנשבר לשתיים; אבל אם נשבר לאלף שברים – זה נהיה הרבה יותר מורכב, וצריך אומנות גדולה להתאים את זה. לכן כשיש עיכוב, צריך לראות איזה עוון גורם לזה, ולא להגיד כל מיני דברי שטות.

גם עוד דבר: על פי רוב, אם אין סיבה מיוחדת, אשה לא חוזרת בגלגול. לפעמים כן היא חוזרת, והרבה פעמים היא חוזרת בשביל בעלה. לכן זו חוצפה ועזות מצח שאדם מבזה אותה. היא באה בשבילו, ואתה מבזה אותה – בעצם אתה שומט את הקרקע מתחת לרגליך. וכמה שאדם יתקן בינו לבין הבורא יתברך – הוא יראה שבינו לבינה יסתדר.

וכשיש עיכוב, צריך לדעת קודם כל שזה לא נשכח. הקדוש ברוך הוא מכין לכל אחד את קריעת ים סוף שלו. יש מי שקריעת ים סוף שלו באה מהר, ויש לאט – לפי שער הגלגולים שמנינו מקודם. אבל הקדוש ברוך הוא לא שוכח.

איש ואשה – יחוד למעלה

▶ 9:00

בכל איש זכר יש המשכה משם הוי"ה ברוך הוא, וכל אשה יהודיה יש בה המשכה משם אדנ"י. כל מגע, כל דו־שיח, כל קשר, כל התנהלות, כל

פעולה – אפילו סתם שיחה רגילה בין איש לאשתו – בעצם יש כאן בחינה של יחוד הוי"ה ואדנ"י. וחשוב שאדם ישים לב להשפיע לה, לשמח אותה. איך הפסוק אומר:

"וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ".

(בראשית ג, טז)

הכול מקביל לבחינות העליונות. כל תנועה שעושים למטה יש לה משמעות מאוד גדולה בעולמות למעלה. תראו ברבנו האר"י בעץ חיים, וגם בשערי קדושה בהתחלה – כותב שכל פעולה שאנחנו עושים כאן יש לה משמעות גדולה למעלה. האדם היהודי הוא הנברא היחיד שנברא קשור בכל אינסוף העולמות למעלה.

תיקון – או חורבן – בעולמות

מה המשמעות? לצורך העניין, יש נגיד טריליון עולמות – יש הרבה יותר, אבל רק לסבר את האוזן. אתה מבין שפעולה שלך משפיעה מיד בטריליון עולמות, או טוב או לא טוב. זה נקרא בספרים "לטב ולביש". ומכאן נכנסים למושג בית: כל גישה בבית היא בעצם או תיקון בעולמות למעלה – או חורבן בעולמות. לכן אין דבר כזה בעיית שלום בית שאין כנגדה עניינים קשים שהיא גורמת למעלה.

ומי שבאמת אוהב את השכינה הקדושה ונאמן לקדוש ברוך הוא, למען שמו באהבה, מתאמץ שיהיה שלום בבית. לא כדי שיהיה לך כיף – כדי שהשכינה תהיה שמחה.

"אחד" – מה זה נשואים

כשאני אומר "אחד" – אתם יודעים מה זה אחד? אתה עכשיו נמצא בניו יורק, ואשתך נמצאת באשדוד; עשרת אלפים קילומטר ביניכם, אין טלפון ואין כלום – ואתה מרגיש בכל רגע נתון מה קורה בגוף שלה ובנפש שלה, והיא מרגישה בכל רגע נתון מה קורה אצלך. זוג אמיתי – בזוהר כתוב – זה לא שניים, זה אחד.

פעם הלך רבי אריה לוין עם אשתו לרופא. אמר לו: "כואבת לנו הרגל". הרופא שואל: "למי זה לנו – לרב או לרבנית?" – כואב לה, אבל אני מרגיש את הכאב אצלי.

אני הייתי צעיר, ישבתי בחברותא עם חכם צדיק אחד לפני הרבה שנים, ואף פעם לא היה טלפון באמצע. פתאום הוא מבקש רשות – אדם גדול, מה צריך רשות? אבל דרך ארץ – מדליק את הטלפון, מתקשר לאשתו: "כואבת לך הרגל, מהברך הימנית, איפה הפיקה, הנקודה הזו?" ככה זה – מה זה נשואים: אחד או לא אחד.

קשה לזווגם כקריעת ים סוף

▶ 31:00

המטרונה ורבי יוסי

מביא המדרש בבראשית רבה: פעם שאלה אשה אחת, שרה חשובה בממשלה, נקראת מטרונה, את רבי יוסי בר חלפתא: בכמה ימים ברא הקדוש ברוך הוא את העולם? אמר לה: בששה ימים. מאותם ימים עד עכשיו מה הוא עושה? אמר לה: יושב ומזווג זיווגים.

אז היא לעגה לו: אני יש לי אלף עבדים ואלף שפחות; ברגע אחד אני משדכת אותם – זה עם זה, זה עם זו. תוך שעה שידכה את כולם. למחרת – פתחה את הבית: זה בא בלי עין, זה בלי אוזן, זה בלי שיניים, זה עם הראש חצוי לשניים. ואז אמרה לו: אין אלוה כאלוהיכם, ואמת היא תורתכם.

לא שני קרשים במסמר

כלומר, לחבר שני אנשים ביחד – זה קל, וכל אחד יכול, לכאורה. אדם חושב כמו שמחברים שני קרשים במסמר: מבחוץ הם מחוברים, אבל מבפנים כל אחד נשאר אצל עצמו. אבל לחבר שתי נפשות שישלימו זו את זו, שיגדלו יחד, שיהיה ביניהם שלום – זו מלאכה שרק מי שברא את הנפשות יכול לעשות אותה.

מי שעוסק בבניין יודע: בונים תוספת לבית – כל מה שלא תעשה, יום אחד תיפרד התוספת; קצת זעזוע באדמה, ותמיד תראה את הפס, את החריץ. אבל פה החכמה הגדולה: איך ליצור חיבור שהוא חיבור של קיימא.

שידוד מערכות

באותו מדרש השיב רבי יוסי לאותה מטרונה: קשה זיווגם לפני הקדוש ברוך הוא כקריעת ים סוף, שנאמר:

> "אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת"
> (תהילים סח, ז)

לכאורה, מה יש דבר קשה לפני הקדוש ברוך הוא? מלוא כל הארץ כבודו, הכול גלוי לפניו! אלא נראה לי שחז"ל באו ללמד אותנו שזיווג הוא מעשה של שידוד מערכות – שינוי הסדר הרגיל של העולם. בקריעת ים סוף שינה הים את הטבע שלו: מים דרכם לזרום, ופתאום עמדו כמו חומה. ובזיווג – בעצם זה חיבור של שני עולמות שונים: שני בתים, שני

חינוכים, שני טבעים. ופתאום להפוך אותם לאחד. זה שיש אהבה – זה טוב, אבל זה עוד לא הכול. צריך לתאם את החלקים, לתאם כל דבר לשורש שלו.

כל אחד במקומו

מכאן אפשר להבין למה כל אחד חייב להכיר את המקום שלו. זה הבסיס הראשון לשלום בית; בלי זה אף פעם לא יכול להיות שלום בית. היום יש עוד שיבוש בעולם: בהרבה בתים, לא בכוונה, יש תפקידים הפוכים. אם חלילה היא חולה – אפשר להבין; שמירת הריון – אפשר להבין. אבל כאידיאל? היא לא יודעת לבשל – תלמד אותה, תן לה זמן. אבל השאיפה: זה לא המקום שלך.

או למשל מושג שנקרא "חשבונות נפרדים" – אתם מבינים שזה חורבן? מה זה חשבון נפרד – נשואים או לא נשואים? מה אתה שווה בלעדיה בכלל? עלה יבש נידף ברוח. אתם חושבים סתם אומרים: אחרי אדם גדול – אשה גדולה? גדולה בנפש שלה, ברוח שלה, בנשמה שלה. בן אדם שמקטר אותה, מבזה אותה, מעליב אותה – חותך את הענף שהוא יושב עליו.

איך בונים בית – בדרך התורה

13:00 ▶

איך מגיעים לכל הטוב הנפלא הזה? התורה לוקחת אותנו יד ביד, מוליכה אותנו צעד אחר צעד: איך מחפשים, ואיך בודקים, ועל מה מתפללים, ואיך בונים. אם נוהגים על פי התורה – נכנסים למסלול חדש.

זה כמו ההבדל בין כביש עם מאתיים אלף רכבים – פקק עד תחיית המתים – לבין אוטוסטרדה עם שנים עשר נתיבים: הכול טוב, הכול זורם, יש מקום לכולם. וזה בעצם סוד הדעת. ודעת זה רק לאחר חיבור אמיתי, וחיבור אמיתי זה רק דרך תורה.

אם אני אומר לכם מניסיון – הניסיון שווה זהב. אני קורא בערך מאה אלף מכתבים בשנה, חוץ מקהל שאני רואה, חוץ משיעורים. ואם ה' נתן לכם

להתחתן – גם אם יש חיכוכים, זה כן זאת; אלא מה, יש לכלוכים בדרך, צריך לנקות אותם. נלטש את היהלום.

כשהגיע השלב – מעשה בבני

אני זוכר שאחד הבנים שלי הגיע לפרקו. נראה לי שהגיע השלב. בדקתי מה שבדקתי, ישבתי עם ההורים שלה; נראה מתאים – כפתור ופרח. הוא בישיבה לומד. אמרתי לאשתי: ניסע אליו בלילה. הוא היה מופתע לראות אותי בשעה כזו. אמרתי לו: בוא נקבע חברותא, מחר, מתי נוח לך. יש בישיבה חדר שקט, אוצר ספרים. נתתי לו רשימת ספרים – גמרא, טור, בית יוסף, רמב"ם, שולחן ערוך. קבענו חברותא משלוש עד ארבע. אחרי ארבעים דקות אני בטלפון בישיבה, והוא אומר לי: "אבא, הכול בסדר, מה שאתה רוצה – אני בפנים". זהו. פגש אותה, אחרי יומיים שלושה סגרו, חודשיים אחרי – חתונה. חסד ה'. ככה צריך לבנות בית.

לא למשוך את הזמן

תזכרו: מהיום הראשון שרואים בת או רואים בחור – לשיטתו של אבי זה היה שישים יום; אני יכול לקבל תשעים יום. כל דקה שעוברת מעל תשעים יום מפעם ראשונה שנפגשים – זו שריטה. כל יום זה עוד שריטה. ואתה תשלם ביוקר, ארבעים שנה קדימה. מי שלא נוהג בדרך התורה בנושאים האלו – אומר לכם מלב אל לב – הוא אומלל; ומי שזוכה לנהוג בדרך התורה – הוא מאושר עלי אדמות.

ולכן נסו לא לדלג שלבים. היום בדור המודרני, גם בישיבות, יש כל מיני הנהגות שלא נכונות – נפגשים בלובי של מלון; זה לא נכון, זה לא טוב. תזכרו את הכלל: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים – ידו על התחתונה.

"תהיה מאושר"

אמרתי לכם פעם: אדם בא לרב ערב חתונה, אומר לו: הרב, אני מתחתן היום, רוצה ברכה. – יהי רצון שתהיה מאושר. הבחור חושב שהרב לא קולט: הרב, אני מתחתן היום! – אמרתי לך: יהי רצון שתהיה מאושר. ואז אמר לו: בוא. אדם שאין לו בית נקרא מאושר? לא. אדם שאין לו ילדים נקרא מאושר? לא. שאין לו בריאות? לא. שאין לו פרנסה? לא. אז מה אני אומר לך? תהיה מאושר – בית, אשה, ילדים, פרנסה, שמחה, בריאות, מצב רוח. מה אתה רוצה עוד? צריך להיות קצר, אבל חד וברור.

לא לחיות בסרט של מריבות

אני כמעט לא זוכר בחיים שלי שאבי התווכח עם אמי. מה, תמיד הם חשבו ביחד אותו דבר? אני בטוח שלא. אבל לא צריך להתווכח; לא מגיעים לפינה הזו בכלל. זה שאנשים חיים בתוך סרט של מריבות – זו תקלה גמורה.

בא אליי מישהו, יהודי יקר, באמת אדם טוב, שאתן לו אישור להתגרש. אמרתי לו: אין בעיה; אבל לפי החשבון, אני מודיע לך שעוד שנה וחצי אתה עובר את הגירושין החמישיים. – הרב, מה אתה מקלל אותי? – לא קיללתי, רק הודעתי לך. הבעיה לא היא, ולא אמא שלה ולא אבא שלה. אצלך יש בעיה. לפעמים לאדם יש דלקת בגרון, הוא טועם את האוכל

וחושב שהאוכל מקולקל. האוכל לא מקולקל – יש לך דלקת בגרון; תטפל בה. ואם מבינים את זה לפי הקבלה – כל דבר יש לו שורש למעלה. בוא נסדר את הנגיעה בשורש למעלה, ותראה איך הכול נהיה סוכריה מתוקה מדבש.

שטויות – ומה שחשוב באמת

הרבה פעמים מבטלים שידוך בגלל פער בגיל. היא גדולה בשנתיים – נו, ואז מה? איפה יש פגם? אני ראיתי הרבה צדיקים שנשותיהם היו גדולות מהם בשנה, שנתיים, שלוש וארבע. מי אמר שהגיל משחק כאן? או: אתה שואל שבע־שמונה שאלות, הכול כן, הכול זורם – אבל האף שלה עקום. זו באמת שטות. יש דברים יותר חשובים.

לכן אם אדם רואה שזה לא מסתדר – אל תחפש מה'; תגיד: חטאתי, עוויתי, פשעתי. תסתכל בראי, בתוך העיניים שלך, יפה יפה – ענווה, הכנעה, דרך ארץ – ותתחיל ליישר קו. ותראה: כמה שאתה תיישר קו, הקדוש ברוך הוא מיישר לך את כל העולם. וגם מי שלא גדל כבן תורה יכול היום להיות בן תורה; ההלכה היא בידינו.

הבחירה האחת

בספר "יושר דברי אמת" לרבי משולם פייבוש מזבריז – מתלמידי המגיד ממזריטש, חברותא של בעל התניא, של רבי אלימלך מליז'נסק, של רבי זושא ושל רבי לוי יצחק מברדיצ'ב – מביא סוד גדול: אדם לא בוחר את ההורים שלו, אדם לא בוחר את האחים שלו, אדם לא בוחר את הילדים שלו. ואני מוסיף: אולי בחירה אחת – זו אשתו, זה בעלה. למה "אולי"?

כי גם שם ה' נתן לו את המציאות. אבל קצת בחירה יש כאן; זה המקום היחיד שיש בו קצת בחירה. ופה יש מפתח של חיים: אם אדם נוהג נכון – היא הדבר הכי מתוק בעולם.

והיא, האשה, בדרך כלל היחידה ששקופה לכל המדרגות שלו. לא יהיה קל בעיניכם.

השמירה בימי הנעורים

▶ 47:00

מי שחכם לא מחמיץ הזדמנויות; תמיד נזכור את זה. לכן חשוב שאדם תמיד יעשה תשובה, וגם טוב שההורים ירגילו את הילדים מגיל צעיר בקדושה ובטהרה. אחת התקלות היא שנחשפים במדיה, ברשתות, למקומות לא טובים. זה שורט את הדיסק: פוגם בקדושת הברית, פוגם בצניעות, פוגם בקדושה, פוגם במחשבה, ונופלים לחטאים ועוונות קשים מאוד. ואחר כך משתבשים הצינורות, מתקלקלים הדרכים. כל הדברים האלו – אדם יכול לחסוך אותם.

כוחה של אמא

וכאן הכוח של אמא טובה, אמא צדיקה. אתה רואה את זה בילדים שלה: איך היא מתמסרת לחינוך שלהם, לקדושה שלהם, ליראת השמיים שלהם. צריכה לצאת לעבודה, לעזור בפרנסה – מצוין. אבל צריך אמא שתקבל אותם בבית, שתכין להם אוכל, שתחבק אותם. זו השליחות שלה.

היא יכולה להיות מנכ"לית של חברות, עם היקפים גדולים – אבל העיקר חסר לה אם אין לה ילדים. חיים פעם אחת; מי ממשיך אותה?

ימי הנעורים

כמה חשוב לא להחמיץ את ימי הנעורים. הימים הכי יפים של החיים זה ימי הנעורים. למה להשחית אותם? למה להגיע למקומות לא טובים, לכרות בורות שאחר כך צריך הרבה הרבה שנים לתקן אותם? אדם חכם לא עושה טעויות. ואתה, אם עשית טעויות – תגיד חטאתי, ותעזור לבנים שלך שהם לא יעשו טעויות.

אף אחד לא עוצר

אף אדם לא עוצר לך. אתה עוצר לעצמך, את עוצרת לעצמך. אי אפשר להזיק לאדם – תלמדו את זה: מי שחי בדרך של אמת, אי אפשר להזיק לו. הכול מדויק, הכול מאוד מאוד מדויק. ישתבח שמו – התורה הקדושה כל כך מסודרת.

ראש ישר – גמרא ובית יוסף

▶ 52:00

כותב רבנו החיד"א: בכל חלק בתורה יש מעלה. הגמרא – הכוח המיוחד שלה שהיא מולידה בנפש כוח להבדיל ולהפריד בין טוב לרע. אדם ילמד כל החיים זוהר, ילמד מה שהוא רוצה – אם לא לומד גמרא כסדר, תמיד יערבב עולמות.

לכן אחד הדברים הראשונים שבעל תשובה צריך באמת לתקן לנפש: קח אברך, שילמד איתך גמרא כל יום, אפילו עמוד – אבל כל יום, כל יום. לא כמו תוכי; כמו שלומדים בישיבות, אפילו בלי פלפולים, אבל להבין פשט טוב, עמוק: מה הגמרא אמרה, מה הקושיה, מה כאב לתנא, מה הביא אותו לומר את המימרא הזו, איך התירוץ מוריד את הקושיה. תלמד רש"י, אחרי רש"י תוספות – ואל תרוץ. אתה תראה איזה יופי: שעה כזו זה עולם הבא בעולם הזה. אחר כך קומה שנייה – טור ובית יוסף, לא לדלג דיבור אחד, כי בית יוסף זה שיטות חשיבה.

אצל הרב עובדיה – "הנותן בים דרך"

אני זוכר, לפני הרבה שנים סיימנו פעם שנייה הלכות נידה, ואבי רצה שניבחן אצל הרב עובדיה. ישבנו בביתו, הוא כולו ספר; היתה שעה מאוד יפה, ברוך ה'. כשגמרנו אמר לנו: בניי, אני אומר לכם משהו – למה יש כאלו מחמירים בכל דבר, ויש כאלה שיש להם כוח להקל. ועברו עשרים וחמש שנה – כמו שלוש דקות. אמר לנו ככה:

> "הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה"
>
> (ישעיהו מג, טז)

הלכה – זה ים סוער: הללו מטהרין והללו מטמאין, הללו אוסרין והללו מתירין, הללו פוסלין והללו מכשירין, מזכין ומחייבין. בא מרן הבית יוסף – ועשה שביל בתוך הים. לכן כל תלמיד חכם שלומד בית יוסף כסדר – לא קיצורים – מקבל מוח ישר. אנשים כאלו לא נופלים. לכל חלק בתורה

יש סגולה; לגמרא יש סגולה – ראש ישר. ראש כזה, גם אם ילך לביזנס – מה שאנשים יעשו בעשר שעות, הוא יעשה בארבעים דקות.

שעה של חיים

כתוב בגמרא: "טובי לגברא דמריה בסעדיה" – טוב לאדם שאדונו בעזרו; אדם שיש לו סייעתא דשמיא – מי שלומד תורה. לכן, חתונה או לא חתונה, לא משנה מה – שעה, שעתיים של תורה ביום. אם יש לך או לאכול או ללמוד – שב את השעה הזו קודם כול. פספסת ארוחה? לא קרה כלום. אבל השעה הזו – זו שעה של חיים. אדם יכול הרבה – מצוין; אדם יכול קצת – מצוין. לא יכול? לפחות תהיה תומך דאורייתא – תחזיק בעלי תורה באמת.

אבי – בצד הגלוי היה מחזיק תורה מאוד גדול, ומעבר לזה היה עולם ומלואו. כשהייתי בן ארבע עשרה, למדנו גמרא גיטין, והיה שם רש"י. אמר לי: בני, מה פשט כאן? אמרתי לו מה שאני חושב. אמר לי: תשמע, כשאני למדתי את זה לא הבנתי, וחזרתי על הרש"י הזה מאה ושבע עשרה פעם. רש"י קצר, ארבע מילים – אבל בומבה. ואתה מבין אחר כך איך לא עושים טעויות.

להיצמד לדעת תורה

▶ 59:00

סליחה שאני חריף: אני לא נכנס לגשר בין בני זוג שהגיעו לשריטה בדיסק. למה? אם אתה לא שם – למה אני אהיה שם? אין אדם שמקלקל לך זולת אתה בעצמך, לעצמך. לא אף אחד.

לכן – לפני שמתחתנים, תשאל את החכם. תיצמד לדעת תורה; אל תגיע לרב רק כשיש בעיות. הרב הוא לא פותר חלומות. אם אתה הולך עם רב – אתה הולך איתו עד הקבר. ולפעמים צריך לשנות את הטבע על זוג, והכול מתלבש מעל הטבע בתוך הטבע. זה לא מובן מאליו. לכן חשוב להיצמד לדעת תורה – לשאול לפני שנפגשו בכלל, לפני שהם מכירים.

יום אחד ישבתי עם הבנים שלי ללמד אותם. לקחתי שני שמות, התחלתי להראות להם דברים, ואמרתי להם: תראו איזה יופי – זה זוג. לפני שאתה מפגיש אותם אתה יכול לקבוע להם תאריך חתונה. אתה כבר רואה את שנים עשר הילדים, אתה רואה את הפרנסה, את החיים הזורמים, את האוטוסטרדה פתוחה כל החיים. אם יהיה רק דעת, רק דעת לשניהם – דבש יהיה מלוח ליד החיים שלהם.

חד־פעמי

מתחתנים פעם אחת. יש שתי משמעויות למילה "חד־פעמי". כוס חד־פעמית – זה חד־פעמי. ויש חד־פעמי שהוא פעם אחת בחיים – כלומר, הדבר הכי נצחי שבעולם. אז אני לוקח את ה"חד־פעמי" כאן – למקום של הנצח.

איש אמת

לכן אשרי זוג שמחוברים לתלמיד חכם שהוא איש אמת. איש אמת לא קונים אותו בכסף, לא משנים אותו; הולך עם דעה, וגם יודע כל התורה כולה – נגלה ונסתר. נגלה בלי נסתר, או נסתר בלי נגלה – זה או גוף בלי

נשמה, או נשמה בלי גוף. נשמה בגוף – אדם חי. אותו דבר תלמיד חכם: צריך להיות בקי בכל חדרי התורה.

ההשתדלות – אברהם ואליעזר

68:00 ▶

אדם שמתחבר לתורה באמת – כל החיים מתיישרים: פתאום הפרנסה מסתדרת, הכול נפתח, ומכאן מתחילים החיים להיות ברוגע ובשמחה. ולכאורה צריך לתת כאן את הדעת: אם בת קול כבר הכריזה מהשמיים, והקדוש ברוך הוא הוא שמזווג – מה המקום לחפש ולברר? למה לא לשבת בבית ולחכות?

"הוא ישלח מלאכו לפניך"

התשובה – אתה רואה באברהם אבינו בפרשת השבוע. אברהם אבינו ידע שה' יצליח את דרכו, וכך אמר לאליעזר:

> "הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם"
>
> (בראשית כד, ז)

ובכל זאת – לא ישב בבית. משביע את עבדו, שולח אותו דרך רחוקה, נותן בידו מכל טוב אדוניו, ומורה לו בדיוק איפה לחפש ואיפה לא לחפש. בוא נלמד מאבותינו הקדושים דרך.

בלי שיקולים ואינטרסים

אומרת הגמרא הקדושה: הנושא אשה לשם נוי – כי היא יפה; לשם ממון – כי יש לה הרבה כסף, אבא שלה מאוד עשיר – הוי לו בנים שאינם מהוגנים. מי עשה לעצמו את זה? הוא עשה לעצמו. לא מכניסים שיקולים ואינטרסים בזיווג. מתחתנים עם אחת, מתחתנים עם אחד – איתו חיים, איתו מתים, בנאמנות, באמונה, באהבה, ביושר. כל מחיצה בינך לבינו – זה בינך לשכינה.

אליעזר לא סמך על הנס

ואליעזר מצידו לא שמח על הנס בלבד. מה הוא עשה? קם והלך, והגיע לבאר – באר רומזת לבאר של הנשמות – בשעה שהבנות יוצאות לשאוב. הוא הכין מבחן, התפלל, מסתכל, שואל, מברר.

וכבר אמרו חז"ל הקדושים: הבא ליטהר מסייעין אותו. מי שעושה את שלו – מהשמיים עוזרים לו להשלים. כלומר, הגזירה מן השמיים, והגילוי שלה עובר דרך מעשה האדם.

כמו הפרנסה

כמו שהפרנסה נגזרת בראש השנה, ובכל זאת אדם יוצא לעבודה. רגע – אם נגזרה הפרנסה בראש השנה, למה ללכת לעבודה? אלא אנחנו מכינים כלים, והקדוש ברוך הוא ימלא את הכלים. ככה זיווג: גזור, וחוזר אדם ומחפש, מברר, מתפלל, ומכין את עצמו.

ומי צריך לחפש – האיש או האשה? אמרו בגמרא, קידושין דף ב: דרכו של איש לחזר על אשה, ואין דרכה של אשה לחזר על איש. משל לאדם שאבדה לו אבדה – מי חוזר על מי? בעל האבדה מחזר אחר אבדתו. ולפי מה שלמדנו מהזוהר, הדברים מאירים מאוד: האיש מחפש את החצי השני שנפרד ממנו באמת.

זיווג ראשון ושני

ובאותה סוגיה בגמרא כתוב גם: אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו. אז רגע – אם כבר יצאה בת קול "בת פלוני לפלוני", מה המעשים ישחקו כאן? בפשטות הגמרא אומרת: זיווג ראשון – נקבע מראש; זיווג שני – תלוי במעשים. ובאידיאל, כדאי מאוד מאוד מאוד לשמור על האשה הראשונה, עם כל הקשיים שיש – כדאי לשמור עליה.

מה ראתה רחל ברבי עקיבא

70:00 ▶

אומרת הגמרא: "נחית דרגא נסיב איתתא" – לפעמים צריך לרדת מדרגה כדי לשאת אשה. ובדור שלנו קרה משהו הפוך: לפעמים היא צריכה לרדת כמה קומות. בסדר, זה גם ניסיון; לנשמות של הדור שלנו יש ניסיונות מסוג אחר, שלא היו מבריאת העולם. אבל כהורים חובה עלינו לדעת ולסלול את הדרך הנכונה. וגם אשה שמזהה שבעלה לא באותו קצב – תעזרי לו להיות בקצב.

אשה בונה, אשה הורסת. יש כוח לאשה – עם החיבוק שלה, והמחמאה שלה, וקירוב הלב והדעת – לבנות את בעלה ולהצמיח אותו.

בת יחידה לאדם העשיר ביותר

דעו לכם: רבי עקיבא בן ארבעים לא יודע אל"ף בי"ת. הוא מתחתן עם רחל. היא מבינה שהיא הולכת לאבד את כל העולם. היא בת יחידה לאדם הכי עשיר – כלבא שבוע – שהיה לו כסף לפרנס את כל ירושלים עשרים ושתיים שנה. כל גדולי עולם היו מחזרים אחריו; הוא הציע לה את הבחורים הכי מיוחדים, והיא דחתה את כולם בשתי ידיים. והיא ראתה את הרועה הזה – הכי נמוך שיכול להיות בקומה הרוחנית שלו.

מה ראתה בו? אומרת הגמרא: "חזיתיה דצניע ומעלי" – ראתה שהוא צנוע ומעולה. איזה מידות, איזה דרך ארץ! ואמרה לו: רק בתנאי אחד אני מתחתנת איתך.

אבא זורק אותה מהבית. היא הולכת מהבית הכי עשיר להיות ענייה על פת לחם; ממזרונים של זהב וכסף – לישון על ערמת קש. אבל היא אמרה: אנחנו הולכים צעד צעד. תראו מה זו ראייה של אשה – אשה טובה, סבלנות של פלדה. עשרים וארבע שנה.

שלוש עשרה שנה בפינה

שלוש עשרה שנה יושב רבי עקיבא לפני רבי אליעזר הגדול, ורבי אליעזר לא משגיח בו – לא סופר אותו, מתייחס אליו כמו אל עמוד. תחשבו: הבן שלך בכיתה, והמחנך לא סופר אותו – אתה מעביר אותו בית ספר. ופה – שלוש עשרה שנה.

יום אחד היתה סוגיה קשה בבית המדרש, וכולם היו צריכים לעמוד ולדבר. עמד רבי עקיבא בפינה, וברגע אחד נסתמו כל הפיות. רבי יהושע

אומר לרבי אליעזר: "זה העם שמאסת בו – צא נא עתה והלחם בו". והוא הלך וגדל. נחלקו רבותינו אם היו לו עשרים וארבעה אלף תלמידים או עשרים וארבעה אלף זוגות. וחמשת שנשארו – רבי שמעון בר יוחאי, רבי יהודה בר אילעאי, רבי מאיר בעל הנס – אלה החמישה האחרונים שלו.

משה רבנו בוכה

אמרו רבותינו: הראה הקדוש ברוך הוא למשה דור דור ודורשיו, דור דור וחכמיו. ראה את רבי עקיבא יושב ודורש, והתחיל משה רבנו לבכות. אתה יודע למה? כי הוא לא מבין מה שרבי עקיבא מדבר.

מה זה בכי אצל צדיקים כאלו? כשמתגלים אורות כל כך עליונים, ואין כלים לקבל אותם – זה מתבטא בבכי. יש לי כאן כוס – היא טובה לתה ולקפה. אבל אם עכשיו בחוץ יש מכלית של חמישים, מאה קוב, ואני שם כוס לקבל את המכלית – מה יקרה? פריצה לכל עבר. זה הבכי. משה רבנו, שקיבל מפי הגבורה, יושב בשיעור של רבי עקיבא – ולא מבין. ומי גידל אותו ככה? אשתו. רחל.

"תהיי רחל"

אז קיבלת בעל שהוא כמו סלע – ויכול להיות שהוא יודע את כל הטור והבית יוסף, אבל הוא סלע מהלך, כי אין בו שום הרגש רוחני. אז תהיי רחל: תתחילי לגרד את הסלע לאט לאט, תרדי אליו בגבול של שולחן ערוך – אבל תרימי אותו משם. בסוף תייצרי רבי עקיבא חדש.

ימי ההמתנה

84:00 ▶

בזוהר הקדוש מביא עוד משפט, שהוא תורה של חיים: אשרי אדם שזוכה במעשים שלו והולך בדרך האמת, כדי שתתחבר נפש בנפש כמו שהיתה מעיקרה – לפני ירידתה לכאן, לעולם הזה. נשים לב: הזוהר תלה את החיבור במעשים של האדם.

יש כאן הוראה גדולה לכל מי שמחכה: המעשים שלנו משפיעים על הזיווג. מי שעובד על המידות שלו, מתקן את עצמו, מתחזק בתורה ובתפילה, מכין את עצמו להיות כלי ראוי לברכה שנגזרה עליו – אלו בעצם ימי ההמתנה. ומי שמחכה – ידע שהחצי השני גם מחכה איתו.

שמירת העיניים

הכלי הגדול ביותר – זו שמירת העיניים, בפרט אצל איש. אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות. מי ששומר על העיניים שלו – שומר על הבית; בית שעוד לא נבנה. מביא אליו לב שלם ונקי. ולפעמים עיכוב הזיווג הוא בדיוק הזמן שהנשמה צריכה כדי להגיע למדרגה שבה תוכל להחזיק את הבית שמוכן לה.

וחלילה חלילה לאדם לדון מכאן את חברו. כל מה שאמרנו נועד לכל אדם על עצמו – להתעורר, להתחזק – ולא להאשים את המחכים, חס ושלום. הצער שלהם מספיק גדול, וגם הזכות שלהם גדולה.

מידה אחת בשבוע

מי שרוצה מעשה אחד לימי ההמתנה – יבחר מידה אחת שהוא מבקש לתקן, יעבוד עליה כל השבוע, יתאמץ בתפילה, ודווקא מתוך זה הקדוש ברוך הוא יעזור לו. אפשר להוסיף כאן: "המעביר על מידותיו – מעבירין לו על כל פשעיו". ואומר את זה בהרבה עדינות: לעבוד על הרגישות, לא להיות רגישים מדי.

לפעמים זה טכני

לפני המון שנים היה לי ידיד מאוד מאוד יקר, אדם טוב, והיה לו עיכוב מסוים. יום אחד שאלתי אותו כמה שאלות על אורח החיים שלו, ושאלתי מי החברים הכי טובים שלו, ועל סוג החברות. קלטתי שיש לו חברות חזקה מדי עם אחד מהם. אמרתי לו: כל עוד אתם חברים ברמה הזו – לא תוכל להתחתן. – מה הקשר? – אם אתה חכם תקבל; אם לא – תמשיך להמתין.

בהתחלה הוא זלזל. אחרי חצי שנה בא אליי ואמר: אתה זוכר שפעם אמרת? אמרתי לו: הוא לא שהוא לא טוב – הוא סופר טוב – אבל הוא יושב במקום של זיווג. – מה, אני אחתוך איתו? – לא; תגיד לו שאתה עכשיו בתקופה טרודה, ואתה מבקש קצת להוריד רף, להקפיא קצת את החברות. והוא יבין אותך, והכול יהיה בסדר. אחרי שבוע הוא הכיר, ואחרי חודשיים וחצי – נשוי.

לפעמים זה גם טכני. גם טוב להרגיל את הילדים: צריך חברים, אבל בטעם הטוב; יש גבול שלא עוברים אותו.

תפילה

לכן צריך לבקש בתפילה – ובעיקר התפילה בלשון של האדם: ריבונו של עולם, זמן לו בקרוב זיווג הגון. ולדעתי ההורים צריכים, מאז שנולדו הילדים, לבקש על הזיווגים שלהם.

הגמרא אומרת: אשתו שומרתו. אדם נשוי יש לו שמירה מצד אשתו – זה נקרא בקבלה "אור מקיף". והמקיף הזה הוא מאוד מאוד חשוב. וזה נורא חשוב שאדם יודע את המקומות האלה, ושהורים יודעים את זה.

קבלת אחריות – ויצחק ורבקה

▶ 90:00

תמיד תזכרו משפט מפתח שילווה כל שלב בחיים: קבלת אחריות על מעשיו של האדם. לקחת אחריות – זה מפתח לכל ההצלחות. אדם שיודע

לקחת אחריות – זה אדם גדול. ובעולם מתנערים מאחריות; כל אחד זורק על השני. קבלת אחריות – זה אל"ף בי"ת.

וזה נוגע לכל אחד. מי שנשוי – מתוך שהוא לוקח אחריות, אף פעם לא תהיה לו בעיה בבית. מי שלוקח אחריות – הפרנסה תזרום, ההנהגה תהיה נכונה, יש סייעתא דשמיא בתקשורת. יכול להיות שייקח לה זמן לעכל שהוא עשה שינויים בתוכו – פעם ייקח לה שבועיים, פעם חודשיים, פעם שנתיים, כל אחת בקצב שלה – אבל ברגע שהיא תעכל את השינוי, כל הדיסק משתנה. ולמי שלא נשוי – זה בסיס להצליח.

הזיווג השלם הראשון

פרק כ"ד בבראשית – הוא סוד של הזיווגים; יש בו כל פרשת הזיווג. אגב, עשיתי חשבון: זה הזיווג הראשון מבריאת העולם שנעשה בדרך הכי שלמה. זולת אדם וחוה – אבל אדם וחוה לא נולדו כדרך הארץ, הם יציר כפיו. אבל כדרך הארץ – הזוג הראשון שזכה לכל המשמעות של הזוג בזיווג, זה יצחק ורבקה.

ולבקש רחמים – הקדוש ברוך הוא הוא הגוזר היחיד: שתהיה אשה בת בנים, שיהיה בעל בן בנים, שיהיו להם ילדים קדושים, זרע קודש, ברכה, שידביקו את הפער, שתהיה להם סייעתא דשמיא. טובי לגברא דמריה בסעדיה – טוב לאדם שאדונו בעזרו.

הקדוש ברוך הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה, וכל הצופים והמאזינים, שיזכו לשפע, לתשובה שלמה, לברכה מרובה; ויסלק כל

העיכובים מדרכם, וישפיע שפע טובה וברכה, ובריאות טובה וסייעתא דשמיא. וכן יהי רצון, אמן.

סיכום השיעור

עיקרי הדברים, בקצרה.

1. השם "אדם" ניתן רק לאיש ולאשה יחד – "ויקרא את שמם אדם". מי שעומד לבדו עוד לא הגיע לשלמות הצורה שלו.
2. הזיווג נגזר מהשמיים עוד לפני יצירת האדם: נשמה אחת נחלקת לזכר ולנקבה, והקדוש ברוך הוא לבדו מחבר אותן מחדש.
3. כשהזיווג מתעכב – הוא לא נשכח. כמה שאדם יתקן בינו לבין הבורא, יראה שבינו לבינה יסתדר.
4. כל פעולה בבית היא תיקון או חורבן בעולמות העליונים. שלום בית – לא כדי שיהיה כיף, אלא כדי שהשכינה תהיה שמחה.
5. "קשה לזווגם כקריעת ים סוף": חיבור של שני עולמות, שני חינוכים, שני טבעים. בסיס השלום – שכל אחד מכיר את מקומו.
6. בונים בית בדרך התורה: לא לדחות, לא למשוך את הזמן, לא לבטל בגלל שטויות – ולהיצמד לדעת תורה עוד לפני הפגישה.
7. ההשתדלות – כמו אברהם ואליעזר: הגזירה מן השמיים, והגילוי שלה עובר דרך מעשה האדם; ובלי שיקולים ואינטרסים.
8. אשה בונה: רחל ראתה ברועה הפשוט את רבי עקיבא, ובסבלנות של פלדה גידלה אותו.
9. ימי ההמתנה: שמירת העיניים, מידה אחת לתקן בכל שבוע, תפילה בלשון האדם, ולא לדון את המחכים.
10. קבלת אחריות על מעשיו – מפתח לכל ההצלחות, בבית ובחיים.

משפטים מתוך השיעור

כמה ממשפטי הרב בשיעור, בלשונו (מתומלל מהשמע, עם הזמן בסרטון).

1. אם השם נתן לכם להתחתן, גם אם יש חיכוכים – זה כן זאת. אלא מה? יש לכלוכים בדרך, צריך לנקות אותם. [16:12]
2. זיווג של אדם נגזר מהשמיים, עוד לפני יצירת האדם. [25:26]
3. מי שמחכה לא נשכח, ומי שמצא יודע שהמתנה ניתנה בידו. [25:38]
4. כמה שאדם יתקן בינו לבין הבורא יתברך – הוא יראה שבינו לבינה יסתדר. [27:36]
5. לחבר שתי נפשות שישלימו זו את זו, שיגדלו יחד, יהיה ביניהם שלום – זו מלאכה שרק מי שברא את הנפשות יכול לעשות אותה. [32:56]
6. מי שמחכה – בעצם ידע שהחצי השני גם מחכה איתו. [66:21]
7. כל מחיצה בינך לבינו – זה בינך לשכינה. [70:41]
8. אישה בונה, אישה הורסת. [72:02]

ה' יזכנו לבתים של תורה, של אור ושל ברכה. ובשורות טובות.

✦ ✦ ✦

רשימות

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com